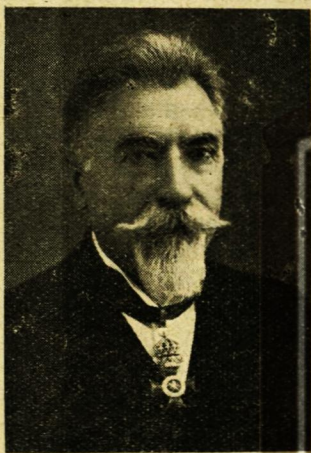

САВА МУТАФОВЪ

Севлиево като културно-просвѣтно срѣдище

Колкото и оскѣдни да сѣ сведения за заселването на гр. Севлиево, като най-вѣроятнo трѣбва да се приеме, че той, както и близкитѣ около него села, сѣ били заселени най-рано следъ нашествието на турцитѣ. До колкото се помни и знае, първоначално Севлиево се е смѣталъ за турски градъ, защото турското население е преобладавало. Съ течение на времето българският елементъ се е увеличавалъ. Затова свидетелствува раздѣлението на града на турски махали, въ които сѣ живѣли и виднитѣ турски власти, беюве, спахии и пр., и на български махали, където постепенно сѣ прииждали разпрѣснатитѣ до тогава българи и сѣ се заселвали повече въ покрайнинитѣ на града. Българското население въ Севлиево е сподѣлѣло общата участь на цѣлия български народъ презъ тия страшни времена на турското владичество. Особено презъ време на вилнѣнето на грознитѣ кърджалийски, даалийски, еничерски и други разбойнически шайки. Българинътъ е билъ абсолютно безправенъ робъ на турцитѣ. Лишенъ отъ своето духовенство и отъ всички свои водачи, българскиятъ народъ потъналъ въ мрака на пълното свое невежество. Робството е било двойно: политическо и духовно и затова е било много тежко.

При това положение и дума не може да се каже за нѣкаква култура и просвѣта на българското население въ Севлиево. Отъ начало българитѣ сѣ били безплатни аргати, които съ женитѣ и децата си сѣ обработвали обширнитѣ земи на разнитѣ беюве, спахии и аги. Съ увеличение на българския